

TEKSTILI TINGBJERG

2021 - 2025

RAPPORT

**TEKSTIL I TINGBJERG
AKTIVT MEDBORGERSKAB
GENNEM HÅNDARBEJDE
2021-2025**

**AF
SUSANNE LERVAD
MARIE-LOUISE NOSCH
SILVIYA SVEJENOVA
EVA BOXENBAUM
CARLA MALDONADO**

Tekstil i Tingbjerg - Aktivt medborgerskab gennem håndarbejde

En model til styrkelse af medborgerskab på tværs af institutioner og kulturer.

Formålet med rapporten er at vise, hvordan tekstilværksteder kan bidrage til integrationen af indvandrerkvinder i udsatte boligområder.

Gennem synliggørelse af kvindernes egne og tillærte håndarbejdsteknikker og dertil produceret kunst, styrkes både deres tilknytningsforhold til lokalsamfundet og samarbejdet mellem de involverede institutioner.

Publiceret 2025

© Institut for Organisation, CBS & Center for Tekstilforskning, KU

Rapporten er udarbejdet som en del af projektet Tekstil i Tingbjerg, finansieret af Slots- og Kulturstyrelsen med Den Boligsociale Helhedsplan Tingbjerg og Utterslevhuse (DBH) som bevillingsholder.

Forfattere: Susanne Lervad, Marie-Louise Nosch, Silviya Svejenova, Eva Boxenbaum og Carla Maldonado

Bidrag: Güler Yagci, Naghem Jasim, Henriette Rolf Larssen, Linda Ammitzbøl-Bach, Anna Teilmann, Bettina Andersen og Stina Resting

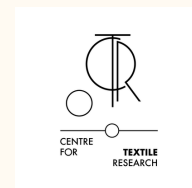
Design: Carla Maldonado

Alle rettigheder forbeholdes. Ingen del af denne publikation må gengives i nogen form eller med nogen metode uden forudgående tilladelse fra udgiverne.

Der gives tilladelse til at gengive dele af rapporten til personlig, privat og undervisningsmæssig brug.

Trykt i Danmark af: Campus Print

Projektpartnere:

Forord

Tekstil i Tingbjerg (2021-2025), forkortet TiT, opdyrker et aktivt medborgerskab for deltagerne gennem tekstilt kunsthåndværk som omdrejningspunkt. TiT er et samarbejde mellem beboere og en række deltagere med tilknytning til Tingbjerg. Projektet tager afsæt i Tingbjergs lokale design- og håndarbejdsværksted, Igne:Oya, hvor tekstil og håndarbejde danner ramme for aktiviteter og fællesskab.

TiT er finansieret af Slots- og Kulturstyrelsens pulje for Kunst og kultur i udsatte boligområder 2021, samt af den boligsociale Helhedsplan FÆLLES OM Husum-Tingbjerg.

Vision

TiT har til formål at styrke borgerinddragelse, livskvalitet og demokratisk dannelse samt at øge aktivt medborgerskab i Tingbjerg. Dette sker gennem deltagelse, samskabelse, ledelse, og tilhørsforhold i projekter med tekstilt kunsthåndværk som omdrejningspunkt. TiT søger at skabe forbindelser mellem alle involverede parter og opbygge nye partnerskaber mellem kulturinstitutioner, boligsociale aktører, foreninger, uddannelser og ikke mindst de aktive beboere.

Igne:Oya

Igne:Oya, som betyder 'den hæklede løkke' på tyrkisk, er et tekstilværksted drevet af Den Boligsociale Helhedsplan i Tingbjerg/Utterslevhuse. Værkstedet blev etableret i 2017 i et samarbejde mellem Den Boligsociale Helhedsplan i Tingbjerg og Utterslevhuse, Tingbjerg Bibliotek\Kulturhus, Diakoniens Hus og designer Henriette Rolf Larssen. Det er et gratis, frivilligbaseret håndarbejdsværksted, der afholdes hver tirsdag eftermiddag i tre timer.

Værkstedet fungerer som et mødested for kvinder med vidt forskellige baggrunde, hvor fokus er på håndens arbejde som non-verbalt sprog samt at skabe et kreativt rum og fællesskab omkring håndarbejde. I TiT indgår værktødet som en central aktør i at skabe samspil mellem Tingbjerg og omverdenen med det formål at styrke kvinders kompetencer og tilknytning til det danske samfund. Derfor understøtter værktødet adskillige formål: et kulturelt-, socialt-, og økonomisk formål.

Denne rapport giver et overblik over de aktiviteter og erfaringer, vi har gjort os gennem TiT projektet. Rapportens struktur er bygget op omkring fire temaer som tilsammen belyser projektets kernekoncepter og forskellige aspekter. De udvalgte verber afspejler den indbyrdes sammenhæng mellem håndværk, kunst, fællesskab og organisatorisk- og social innovation.

Arbejde med hånden - giver indblik i, hvordan projektet er forankret i en større forandringsproces i Tingbjerg, samt hvilke kerneagenter, der driver værkstedet Igne:Oya. Afsnittet beskriver, hvordan deltagernes forhold til håndarbejde og deres indbyrdes relationer har udviklet sig gennem projektet.

Knytte hånd, kunst og ånd - reflekterer over projektets målsætning om at løfte håndarbejde til et niveau, hvor det kan indgå i samarbejder med museer, udstillingsrum og butikker.

Brobygge ved at samskabe - uddyber og illustrerer den organisatoriske mangfoldighed i TiT-projektet og de mange aktørers bidrag til både læring og synlighed.

Tråde ud af Tingbjerg - viser vejen ind og ud af bydelen i forhold til, hvordan den levende kulturarv og det store engagement har sat sit præg på museer, universiteter, skoler, kulturhuse, kirker, markeder og butikker landet rundt.

Rapporten fungerer som en opsamling ikke blot på TiT, men også på de mange foregående initiativer med Igne:Oya. Vi markerer afslutningen på projekterne og samtidig begyndelsen på nye ideer og samarbejder, der er blomstret op. Derfor er bogen dedikeret til de kvinder og ildsjæle, der har båret projektet frem og som inspirationskilde til andre interesserede.

*Naghem med
resultaterne fra en
stofblomster-workshop*

INDHOLDSFORTEGNELSE

KNYTTE
HÅND OG KUNST

TRÅDE
UD AF TINGBERG

01

ARBEJDE
MED HÅNDEN

02

KNYTTE
HÅND, KUNST OG
ÅND

03

BROBYGGE
VED AT SAMSKABE

04

TRÅDE
UD AF TINGBERG

05

**10 VIGTIGE
ERFARINGER**

06

**TIL VIDERE
LÆSNING**

07

TAK TIL

08

NOTER

ARBEJDE MED HÅNDEN

Tingbjerg - byen i byen

Tingbjerg blev grundlagt i slut 50'erne som et appendix til København - en by i byen. Visionen var medborgerskab og samskabelse, men mange af de første beboere kom fra saneringsmodne brokvarterer og havde sociale udfordringer.

Fra slutningen af 19'erne ændrede den demografiske sammensætning sig, da mange flygtninge og indvandrere flyttede til. Dette satte sit præg på bybilledet.

I dag er der ca. 7000 beboere i Tingbjerg fordelt på ca. 80 forskellige nationaliteter. En optælling fra 2020 viser, at 79 % af beboerne var indvandrere eller efterkommere. I 70'erne var der ca. 10.000 beboere i Tingbjerg, og ambitionen er, at dette befolkningstal igen nås omkring 2030 gennem byfornyelsen.

Tingbjerg har været præget af lav beskæftigelse, lavt uddannelsesniveau og en del kriminalitet. Det har ført til en række boligsociale indsatser, og mange beboere er blevet engageret som frivillige i Tingbjerg, hvilket er ressourcer til at skabe en god bydel.

Efter mange år på Danmarks liste over parallelsamfund blev Tingbjerg i 2022 fjernet fra listen¹. Dette er blandt andet som følge af udvikling af byområdet samt boligsociale indsatser.

Den Boligsociale Helhedsplan Tingbjerg og Upperslevhuse (DBH) spiller en central rolle i denne udvikling, også i forhold til Igne:Oya og Tekstil i Tingbjerg-projektet. DBH har samlet samarbejdspartnerne, faciliteret værkstedet, og er bevillingsholder til TiT-projektet.

Som Güler Yagci, boligsocial medarbejder hos DBH, udtrykker det, manglede der et tilbud til kvinder i Tingbjerg:

"Jeg havde en klar vision: Et kvindefællesskab uden børn, hvor kvinderne kunne være i centrum og få mulighed for personlig og kreativ udvikling. Mange var skeptiske og mente, at kvinderne ikke ville deltage uden deres børn. Men jeg troede på idéen – og i dag, næsten otte år senere, har vi et velfungerende netværk og et fristed, hvor kvinder støtter hinanden og udvikler sig." - Güler Yagci

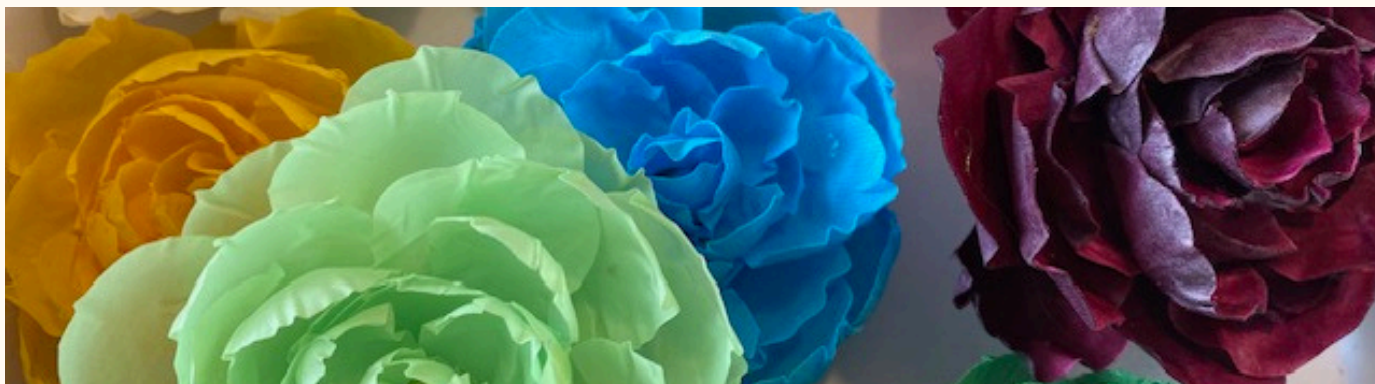
Værkstedet fungerer netop som et frirum, hvor kvinderne kan fokusere på sig selv og deres kreative, sociale udfoldelser, uden samtidig at skulle forholde sig til rollen som mor, hustru eller medlem af et etnisk fællesskab.

Et ugentligt håndarbejdsværksted

Hos det kreative værksted, Igne:Oya, er håndarbejde det fælles sprog og omdrejningspunktet, når de mødes ugentligt i Fælleshaven i Brønshøj. Fælleshaven rummer en række kollektive stationer, der skal fremme kreativitet og fællesskab i området, heriblandt et cykelværksted, havelodder til lokale beboere, bi-stader og et æblemøsteri.

Her kommer cirka 20-30 kvinder ugentligt - både kvinder fra og udenfor Tingbjerg. Det er en bred sammensætning af kvinder med indvandrerbaggrund, nydanske, etnisk danske kvinder, både kvinder i og udenfor arbejdsmarkedet og fra forskellige socialgrupper. DBH og Güler bidrager med indgående kendskab og kontakt til Tingbjergborgere samt dansk, tyrkisk og kurdisk.

Henriette Rolf Larssen er designer, projektkoordinator og værkstedsleder i Igne:Oya. Med mange års erfaring som designer og tekstilhåndværker med undervisning af målgruppen driver hun flere værksteder, inklusiv Igne:Oya.

Café Mors Varme Hænder

Güler, som også har startet en café, Café Mors Varme Hænder, i Tingbjerg Bibliotek\Kulturhus (TBK), mener at det er nemmere at skabe fællesskab, når mennesker mødes om en aktivitet. Det kan være et håndarbejdsværksted, et cykelværksted, en byhave eller madlavning - det essentielle er, at man træder lidt ud af sin rolle og mødes om håndarbejde.

TBK blev opført i 2018 som den første nye bygning i årtier, og caféen åbnede i 2020. Caféen er en del af TiT-projektet og fungerer som ramme for møder, socialt samlingssted, udstillinger, workshops og oplæg. Det er en socialøkonomisk virksomhed, drevet af kvinder fra lokalsamfundet som frivillige eller som en del af beskæftigelsesrettede forløb. Her får kvinderne erfaring med madlavning, frivillighed og værtskab. Ligesom i Igne:Oya er der et gennemgående fokus på at støtte den enkelte kvindes udvikling - og på det fællesskab, hvor kvinder støtter hinanden.

Her arbejder vi med hånden

Tekstil i Tingbjerg anvender håndarbejde, tekstilkunst og kunsthåndværk som redskaber til at styrke de sociale processer, der fremmer engagement og forpligtende fællesskaber. Igne:Oya samarbejder med kunsthåndværkere, kulturinstitutioner og uddannelser, hvilket indebærer, at mange mennesker inviteres ind i Tingbjerg og at Igne:Oya samtidig inviteres uden for Tingbjerg. Det er med til at opbygge en fleksibel infrastruktur og mangfoldige fællesskaber,

hvor kvinderne både bliver udfordret og bekræftet i deres kunnen. Gennem respekt, værdi, synlighed og interesse for håndarbejde, tekstildesign og kunsthåndværk, overføres disse værdier til kvinderne som borgere og ressourcer.

Tekstil er en helt særlig kunstart. Fra kongelige gobeliner og rober i historisk tid har tekstilkunst i det 20. århundrede mistet anseelse, fordi tekstiler og tøj i dag kan købes billigt og nemt fra hele verden. Alligevel nyder mange borgere, ældre som unge, danske som nydanske, fortsat at lave håndarbejde, enten alene derhjemme eller sammen i fællesskab med andre. Når man sidder sammen og arbejder med hænderne, spiller sproget en mindre rolle. Det er det visuelle og taktile, blødhed og overflader, som vi fascineres af og som skaber forbindelser. Güler, som selv har kurdisk-tyrkisk baggrund, ved af egen erfaring, at mange piger tidligt tilegner sig færdigheder inden for strik, hækling og broderi. Derfor tager værkstedet afsæt i håndarbejde som et område, hvor kvinderne allerede besidder viden og erfaring.

I Igne:Oya bliver der skabt tasker og smykker, figurer og sjaler, tøj og boligtekstiler, til eget brug eller med henblik på salg. Der er stor interesse for fiber- og farvevalg, engagement i nye og avancerede teknikker fra broderi til hækling. Der opstår hjertevarme i det fælles arbejde, hvor teknikker deles og gensidig hjælp påstår i samværet med frivillige som Bente Marquard Jensen, Linda Ammitzbøl-Bach og Susanne Steensen Nielsen.

EN PORTRÆTUDSTILLING

Her kommer et udpluk fra Igne:Oyas portrætudstilling, som har været udstillet på TBK, Brønshøj Bibliotek og Energicenter Voldparken. De ni portrætter viser en blanding af deltagere, frivillige og ansatte i Igne:Oya. Om udstillingen står på TiT's hjemmeside:

"Vi er et værksted hvor kvinder fra alle lande mødes. Vi laver professionelt håndarbejde indenfor strik, hækling og broderi. Kvinder fra Iran, Irak, Pakistan, Tyrkiet og de andre nationaliteter der er på værkstedet, er vokset op med en håndarbejdskultur og har som regel lavet håndarbejde med mor og bedstemor. Disse kvinder kan lære os andre smukke og spændende teknikker.

*Her er også kvinder født i Danmark blandet ind på holdet, som er nysgerrige og dygtige til dansk håndarbejde. Vi får også besøg af unge kvinder, der bare vil være med og lære nyt. Vi er sammen og nyder fællesskabet og det vi har til fælles - håndens arbejde - og udveksler samtidig kultur og teknikker. Vi laver modeshows, udstillinger, museums-workshops og undervisningsseancer."*²

Som Henriette beskriver, kommer inspirationen til håndarbejde fra mange kilder - men det er hænderne, der taler: "Hvad inspirerer dig? Det kan være billeder og stemninger. Dine sanser bearbejder musik, digte, gadebilledet, naturen, følelser. Eller bare det at føle et stykke stof i hånden. Hænderne taler."

1: Fardos 2: Linda 3: Rubina

Fotograf: Christian Mercier

I Danmark er der en tendens til, at immigrantkvinder på mange måder bliver gjort stumme i det offentlige rum. Deres stemmer bliver sjældent hørt, og de er stort set fraværende i politiske beslutningsorganer³. I TiT er der skabt rum for, at kvinderne kan øve indflydelse, tage ansvar, og give deres mening til kende.

I en artikel til Gavstrik fortæller Nehla om sin oplevelse af Igne:Oya:

"Jeg lærer så mange ting af at komme her i værkstedet, især ved bare at spørge ind til hvilke projekter, de andre kvinder har gang i. Det er noget helt særligt, at vi kun er kvinder her. Vi taler sammen, hjælper hinanden og spiser og drikker te sammen. Når jeg kommer her, er jeg ikke genert, jeg taler med alle og snakker om alting. Og nu er jeg ved at hække tasker til en butik"⁴.

Med håndens arbejde følger et væld af fortællinger. Nehla har eksempelvis broderet sin livshistorie (se næste side). En gruppe kvinder har nysgerrigt beundret hendes arbejde i et fælles rum og har spurgt ind, lært af hendes teknikker og den åbenhed hun har udvist ved at dele sin historie.

Menneskerne bag håndarbejdet deler både ud af en kulturel og personlig viden - noget, der kræver mod og et trygt rum. Når deres værker udstilles i offentlige rum bliver også de indirekte synliggjort.

Med portrætudstillingen er det især kvinderne bag håndarbejdet og tekstil designs, der træder frem og bliver sat i fokus.

1: Intisar 2: Ghasanfer 3: Samira

Fotograf: Christian Mercier

Et billede, der viser min livshistorie

Jeg blev gift med min mand i Irak og fødte min søn der. Da min søn var 10 måneder gammel flygtede vi til Saudi-Arabien pga. Golfkrigen. Vi kørte med en stor lastbil og jeg var gravid med min datter. Vi boede i en ørken i Saudi-Arabien, hvor jeg fødte min datter og to sønner i telte. Efter 7 år i ørkenen rejste vi til Danmark.

Af Nehla, 2023

Social innovation og integration

Igne:Oyas identitet er stærkt forankret i en overordnet målsætning om at bryde sociale mønstre hos borgerne i Tingbjerg og støtte kvinderne i at blive aktive deltagere i deres eget liv. Gennem aktiviteter med et samfundsøkonomisk fokus ønsker vi at styrke kvindernes *empowerment*. Et særligt mål har været at engagere kvinder, der ellers er vurderet uarbejdsdygtige, i et fællesskab.

Det er hertil vigtigt at understrege at kvinderne, i mange tilfælde, har mødt modstand i deres integrationsproces. Som social indsats er værkstedet derfor særligt fokuseret på at skabe tryghed. Håndarbejde fungerer som non-verbal kommunikation og et samlende omdrejningspunkt, der kan forene forskellige kulturer og identiteter. Det skaber et tilhørsforhold, der er afgørende for arbejdet med *empowerment* og inklusion.

"Vi har et fælles sprog, og det er ikke kun dansk, det er også håndarbejde."

- Zsuzsanna, bruger af værkstedet.

En af de kvinder, der har været med gennem alle årene, og hvis rolle og udvikling har været central at følge, er Naghem Jasim (se billedet til venstre). Naghem kom til Danmark fra Irak som 20-årig. I dag er hun bydelsmor i Husum og har derigennem hjulpet mange deltagere ind i værkstedet. Hun studerer til Tekstilformidler på Københavns Professionshøjskole - et skridt hun fandt mod til at tage, netop fordi hun blev en del af Igne:Oya. Derudover arbejder hun som studentermedhjælper i værkstedet og indgår både i tænketanken og styregruppen bag TiT-projektet. Hun formår at oversætte mellem de forskellige kulturer, og med sit engagement fører hun sin stemme ud til alle i den brede skare af aktører involveret.

1: Naghem og Henriette 2: Samira 3: Bente

Fotograf: Christian Mercier

Empowerment opstår blandt andet ved, at kvinderne får en platform, hvorfra de kan demonstrere deres evner og lære andre om netop de teknikker, de har med hjemmefra. Det at mødes omkring håndarbejde, et fælles værdi- og interessesfællesskab, skaber sammenhold.

En måling i forbindelse med et foredrag om Craftpsykologi viser, at kvinderne har forskellige grunde til at komme på værkstedet:

- 70 % kommer for at lave håndarbejde, lærer nyt, se hvad andre lande kan
- 90 % kommer for fællesskabet
- 10 % kommer for at hygge
- 60 % kommer for at komme på væk hjemmefra

Resultatet afspejler de overlappende elementer som værkstedet tilbyder: en læringsproces i håndarbejde, et kvindefællesskab og en pause fra hverdagen og hjemmet. Disse elementer har vi erfaret skal balanceres, så fokus ikke kun ligger på at opnå mediesynlighed eller på kunsthåndværkere på huskunstnerforløb. Samtidig skal der være mulighed for udvikling og læring i værkstedet og for at komme ud og se noget nyt. Derfor er der både en styregruppe og et ugentligt fællesmøde i Igne:Oya og caféen. Således får alle mulighed for at have indflydelse på aktiviteter og udvikling.

Styregruppen mødes hver tredje måned. Styregruppen består af Henriette Rolf Larssen, Güler Yagci, Naghem Jasim og Bente Marquard Jensen, samt Lotte Thiim Bertelsen fra den Boligsociale Helhedsplan Tingbjerg og Utterslevhuse, Signe Elisa Lütken fra Tingbjerg Bibliotek\Kulturhus, Maja Rüegger fra Tingbjerg Kirke og Diakoniens Hus, Vivi Lena Andersen fra Rudersdal Museer, Søren Cardel Lindskrog fra Københavns VUC, Susanne Lervad og Marie-Louise Nosch fra Københavns Universitet (KU) og Silviya Svejenova og Eva Boxenbaum fra Copenhagen Business School (CBS).

Samarbejdspartnere er gennem styregruppemøder med til at koble håndarbejde til historiefortælling, kunsthåndværk, museer og arbejdsmarkedet.

FORBINDELSER TIL TIDLIGERE PROJEKTER

TiT er vokset ud af en række tidligere projekter med Igne:Oya, herunder Thread, Culinn, Fabric og Flugt. Gennemgående for disse projekter har danske kvinder, migrantkvinder og flygtningekvinder i Tingbjerg skabt tekstilkunstværker i samarbejde med kunstnere til offentlig udstilling. De har vist et potentiale, som rækker ud over klassiske projekt-tidsrammer. For Igne:Oya lever videre efter projektafslutninger. Nye deltagere træder til, hvor andre slipper og ideer videreudvikles.

I forskningsartiklen *Textile Craft as Empowerment: Shared Research and Craft Activities Around Textiles in Museums in Denmark* har Susanne Lervad og Marie-Louise Nosch sammen med Anne Louise Bang, Else Skjold og Gitte Engholm sammenbundet 8 års dedikeret projektarbejde med Igne:Oya. Deres arbejde bidrager til at binde den viden, der genereres i værkstedet op på et akademisk niveau, med potentiale for at inspirere og skabe læring både i og uden for Danmark. Læs mere om Igne:Oya i de forhenværende projekter på næste side.

Susanne Lervad
strikker på
værkstedet

Marie-Louise Nosch og Ayse

IGNE:OYA'S REJSE

Igne:Oya, har været en del af en række projekter, der på samme vis som TiT har bragt nye partnerskaber mellem kulturinstitutioner, boligsociale aktører og uddannelser. TiT er på mange måder en viderebyggelse af disse samarbejder.

2018-2020

CULINN

Cultural Citizenship and Innovation (CULINN) forløb fra 2017-2020 og undersøgte museers potentiale for at fremme og styrke integration i Danmark. Projektet var delt op i tre faser, der undersøgte, hvordan museet kan formidle viden gennem sanselighed, identifikation og genstande som understøttende redskaber i sprogdidaktiske forløb.

CULINN og Igne:Oya samarbejdede om at udvikle formatet Søndagssysler, der undersøgte, hvordan håndarbejde og museet kan danne ramme om kulturmøder. Søndagssysler blev afholdt på Nationalmuseet og Arbejdermuseet over 6 søndage i november-december i 2018, og er siden blevet videreført til blandt andet Immigrantmuseet og Greve Museum.

CULINN var et samarbejde mellem Nationalmuseet, Arbejdermuseet, Center for Kunst og Interkultur, Det Syriske Kulturinstitut, Vårde By og Omegns Museum, Museum Vestsjælland, Museum Bornholm, Immigrantmuseet og Museum Lolland-Falster.

2021-2022

FABRIC

The Fabric of My Life (FABRIC) forløb 2019-2022, og var et kollaborativt forskningsprojekt mellem kulturinstitutioner i Danmark, Grækenland og Tyskland med fokus på migration, beklædning og minder, og involverede museer, uddannelsesprogrammer, kvindelige migranter og flygtninge og to tekstile kunstnere.

Igne:Oya deltog i projektet i 2021-2022 med bidrag til det tekstile værk "Stitching Stories", hvor tekstilkunstneren Solveig Søndergård havde spurgt kvinder med migrant- og flygtningebaggrunde i Kolding og Tingbjerg om at dele et billede fra et lykkeligt øjeblik i deres liv. Disse billeder blev forstørret og printet på store stykker stof, hvorefter kvinderne broderede og dekorerede billederne.

2017

Etablering

Igne:Oya etableres i et samarbejde mellem Den Boligsociale Helhedsplan i Tingbjerg og Utterslevhuse, Tingbjerg Bibliotek/Kulturhus, Diakonens Hus og designer Henriette Rolf Larssen.

2018-2019

THREAD

The Textile Hub for Refugee Empowerment, Employment and Entrepreneurship Advancement in Denmark (THREAD) forløb 2017-2019, og undersøgte hvorvidt tekstilt håndarbejde og kultur kan fungere som katalysatorer for en øget integration af flygtningekvinder.

Igne:Oya deltog i projektet fra 2018 til 2019, og afholdte i perioden 315 tekstile workshops i Tingbjerg, Husum, Farum og Bellahøj og på to københavnske museer samt tre lokale modeshows i Tingbjerg. Projektet førte til samarbejder og partnerskaber med forskellige designvirksomheder i København, som stadig føres videre i dag. I forlængelse af THREAD partnerskabet etablerede kvinderne i Igne:Oya i 2019 foreningen 'Made in Tingbjerg', med det formål at videreføre forskellige lokale initiativer såsom årlige modeshows og flere kunstneriske samarbejder med Tingbjerg Kirke.

THREAD var indskrevet på Center for Tekstiltforskning (CTR) på Københavns Universitet og indbefattede UCC (tidligere Håndarbejdets Fremme), Designskolen Kolding og Vikingelandsbyen på Sjælland.

FABRIC var et partnerskab mellem Center for Textile Research på Københavns Universitet (DK), ARTEX: Hellenic Centre for Research and Conservation of Archaeological Textiles (GR), Nationalmuseet (DK), Designskolen Kolding (DK) og Deutsches Textilmuseum Krefeld (DE).

2021-2025

Tekstil i Tingbjerg (TiT)

TiT anvender tekstilkunst, kunsthåndværk, håndarbejde og livshistorier som indgang til et mere aktivt medborgerskab - primært for kvinder i Tingbjerg - og til en undersøgelse af nye samskabelsesformer. Sammen med kunstnere og kunsthåndværkere, værksteder, kulturinstitutioner og uddannelser skabes der værker og nye måder at samarbejde på og etablerer herigennem bæredygtige infrastrukturer og mangfoldige fællesskaber. Projektets formål er øget borgerinddragelse, livskvalitet og demokratisk dannelse, og at øge aktivt medborgerskab i Tingbjerg gennem deltagelse, bidrag, ledelse, og tilhørsforhold. Projektet forløber 2021-2025 og er støttet af Slots- og Kulturstyrelsens pulje til udsatte boligområder 2021.

2022

FLUGT - Refugee Museum of Denmark

Siden åbningen af FLUGT i sommeren 2022 har Igne Oya været repræsenteret i museets butik.

Fra udstillingen 'Stitching Stories' under Fabric.
Øverst: af Nagem
Nederst: af Nehla

KNYTTE

HÅND, KUNST

OG

ÅND

Knytte hånd, kunst og ånd

En af målsætningerne for TiT-projektet har været at undersøge forskellige måder at løfte håndarbejde til et kunst-niveau, der kan nå ud til museer og udstillingsrum. I den forbindelse har Igne:Oya haft fire huskunstnere i halvårige perioder, som har ført værkstedet i udviklingen af kollektive værker. Derudover er der arbejdet videre med museale samarbejder gennem workshops, hvor deltagernes kreative og kulturelle viden har været i fokus, frem for museernes egne udstillinger. På den måde har vi dyrket det aktive medborgerskab og bidraget til kulturlivet.

Dette har krævet metoder til at oversætte mellem de mange forskellige kulturer og sprog, der findes i Igne:Oya. Susanne Lervad, gæsteforsker, PhD, Center for Tekstilforskning ved Københavns Universitet, har arbejdet med 'narrative broer' for at skabe en større fælles forståelsesramme internt i gruppen, og til at koble værkstedets praksis med akademiske netværk inden for tekstilforskning. Denne viden er med til at muliggøre en højere grad af læring, kulturel udveksling og formidling, som er nøglen til at forbinde kvindernes værker med deres personlige fortællinger, der ofte ligger tæt forbundet med håndarbejdet.

Narrative broer

Sammen med andre forskere har Susanne undersøgt forholdet mellem håndværk, innovation og 'narrative broer'. Hun bidrager med en terminologisk undersøgelse og indsamler tekstilrelaterede ord på tværs af sprog og dialekter. Hun har udviklet en ny metode til visuelle redskaber og klassificeringer, og sammen med håndarbejdsgrupper indsamler hun disse ord, ofte ved hjælp af ældre familiemedlemmer. Der findes ofte fejl og mangler i de gængse ordbøger når det kommer til håndarbejde, da ordbogsforfatterne sjældent har indsigt i fagenes kompleksitet. Dette terminologiske arbejde er et vigtigt led i at synliggøre kvindernes historier.

Kvindernes deltagelse i kulturlivet

Danskernes deltagelse i kulturelle aktiviteter er blandt de højeste i Europa. Ifølge den nationale centrale

myndighed for dansk statistik har landets relativt lille befolkning på knap 6 millioner indbyggere adgang til 384 museer, som tilsammen har mere end 15 millioner besøgende årligt⁵.

På trods af dette er der mange med migrant og flygtninge-baggrund, som sjældent eller aldrig besøger museer⁶. Gennem TiT-projektet har Tingbjergborgere indgået i samarbejder med museer og udstillingsrum. Her bliver håndarbejde brugt på mange måder, og sammenhængen mellem håndarbejde, kunst, museer og det personlige udtryk bliver tydelig, når man bevæger sig ind imellem de forskellige sfærer.

Silviya Svejenova, professor i Innovation og Lederskab på Institut for Organisation på CBS, har bidraget til forskningsartiklen *Rediscovering Craft in Organization Studies: Perspectives and pathways. Organization Studies*, der netop beskriver håndarbejdet i dets møde med kunst og industri. I artiklen står:

*"For eksempel kan inkluderende former for håndarbejde involvere samarbejde mellem kunstnere, dygtige kunsthåndværkere og lokalsamfund i almindelighed, hvilket udvisker grænserne mellem kunst og kunsthåndværk; dette kan styrke kunsthåndværkets status, især når sådanne kollektive værker udstilles på museer og gallerier eller bliver en del af den offentlige kunst."*⁷

Denne del af rapporten reflekterer over aktiviteter og huskunstnerforløb, som har bidraget til den globale kulturarv, til lokalt sammenhold og til at udforske forholdet mellem håndarbejde og kunst.

Silviya Svejenova og Güler Yagci på udflugt til Louisiana med Igne:Oya og Café Mors Varme Hænder

PODCASTS - TØJ SOM LIVSHISTORIER

Tøj og tekstil har en tæt forbindelse til både vores krop og identitet. Mange følelser og erindringer lagres i det tøj, vi holder særligt af. I Tingbjerg, hvor mange nationaliteter er repræsenteret kan tøjet også være en erindring om et oprindelsesland eller om særlige begivenheder i ens liv. Gennem tøjet kan vi fortælle vores livshistorier. Marie-Louise Nosch, professor ved Københavns Universitet og ekspert i den tværfaglige undersøgelse af forhistoriske tekstiler, har i den forbindelse afholdt et kursus for historiestuderende fra Københavns Universitet, hvor de har lavet interviews og produceret podcasts med Tingbjergborgere. Her deler borgerne deres personlige tøjhistorier på podcast-plattformen '[The fabric of my life](#)'. Projektet blev igangsat under Fabric og videreføres i TiT. NGO'en HachYourFuture har under TiT videreudviklet podcast-plattformen med et interface om Tingbjerg, som en del af deres IT-undervisningsforløb for flygtninge og indvandrere.

På platformen findes eksempelvis podcasten, 'Crocheting Through Pain', af Sara Ghasemilee. Her fortæller en irakisk kvinde om, hvordan hun lærte at hækle trods flere håndoperationer. En anden er produceret og tilrettelagt af Magnus Voigt. Den hedder 'Aishas minde fra Tyrkiet' og omhandler en bluse, der minder Aisha om hendes søster og Tyrkiet. I alt var 19 historiestuderende med til at lave podcasts, der er en del af et større katalog af fortællinger både fra Grækenland, Tyskland og Danmark.

Projektet er grundlagt af de samarbejdende institutioner i disse lande, samt Creative Europe under EU-Kommissionen, som deler målet om at etablere nye metoder og initiativer inden for kultursektoren vedrørende migrationshistorie, styrkelse af flygtningekvinder og træning og uddannelse af designere og kulturarbejdere.

HUSKUNSTNERFORLØB

Huskunstner Bettina Andersen

En af de måder kvinderne har kreeret er gennem samarbejder med lokale kunstnere i projekter kaldet *Artist in residence* eller *huskunstner*. Mellem 2022 og 2023 havde Igne:Oya besøg af Bettina Andersen som huskunstner. Bettina er brodøse og sammen med kvinderne i Igne:Oya, skoleklasser fra Tingbjerg Skole og deltagere ved arrangementer i Tingbjerg Kirke skabte de et kollektivt værk "Festvimpler i kilometervis". Om projektet siger Bettina:

"Tanken med 'Festvimpler i kilometervis' er at skabe en masse små vimpler i en blanding af collage og frit broderi. Vimplerne bindes både konkret og symbolsk sammen i lange rækker, og tanken er, at borgerne i Tingbjerg gennem håndarbejdet bidrager til bydelens fællesskab, og at værket, når projektet er slut, kan lånes til udsmykning af større arrangementer i Tingbjerg. Vimplerne er fleksible og kan sammensættes i farver, som man ønsker. Måske låner en gruppe fx alle de røde og grønne vimpler til udsmykning af et julemarked. Måske låner en anden gruppe de mest farvestrålende vimpler til udsmykning af en koncert eller en skolefest. Måske ...?"⁸

En vimpel fra værket 'Festvimpler i kilometervis'

Kunst der binder lokalsamfundet sammen

*"Ideen er at skabe boligsocial udvikling ved at fx tekstilkunstnere sammen med borgere skal arbejde på grænserne mellem håndarbejde og kunst. Altså tage fat i nogle teknikker, som de fleste kender, men bruge dem til at arbejde på noget større, noget fælles tredje, noget hvor vi sammen flytter os. Tekstilkunstnere møder borgere, og borgere kommer ud og møder hinanden, udfordrer og flytter hinanden. Det er i lige så høj grad målene med dette projekt, som de konkrete tekstile værker."*⁹ - Bettina Andersen

Huskunstneren har reflekteret over, hvor lang tid det tog at opbygge relationer til kvinderne i Igne:Oya. Hun kom hver 14. dag i tre timer og fortæller, at kvinderne tog godt imod hende socialt. Hun bemærkede dog, at nogle af kvinderne virkede præget af tidligere erfaringer med, at der kommer og går mange etniske danskere med faste forestillinger om, hvordan tingene skal gribes an. Som det første huskunstnerforløb var det en vigtig erfaring at gøre sig.

Projektets meget konkrete og forudplanlagte format formåede at aktivere nogle fra værkstedet, der ellers deltager mest for det sociale fællesskab snarere end det at arbejde med hånden. De kan nu med stolthed nyde vimplerne rundtomkring i Tingbjerg. Det kollektive værk har blandt andet været udstillet på TBK. Samtidig var det en mere bunden opgave end nogle af de andre synes om, og en udfordring i projektformatet var at balancere samarbejdet med en kunstner samt at samskabe med kvinderne i idefasen.

*En vimpel i udarbejdelse
Foto: Christian Mercier*

Huskunstner Sofie Børsting

Kunstner og designer Sofie Børsting var i efteråret 2023 ansat som huskunstner. Med blomsten som fokus blev der udarbejdet en kollageudstilling til Tingbjerg Kulturhus, der for fremtiden skal hænge på Tingbjerg Sundhedshus. Derudover blev der produceret et tæppe, der hang hos TV2 og som senere skal pynte på TBK.

*"Blomsten er blevet brugt symbol på kvindelighed gennem årtusinder, vi ser den alle vegne og måske tager vi den for givet. Blomsten står for nyt liv, uden blomster intet liv. Gennem meditative og frigørende tegne og maleprocesser har kvinderne dykket ned i minder om blomstens betydning for hver enkelt. Ved at blive ved med at studere blomster helt tæt på er vi kommet tættere på dens væsen og sanselighed"*¹⁰

- Sofie Børsting

Stofblomster på kollager

*Vægtæppe med stof-
blomster udstillet hos TV2*

Huskunstner Stina Resting

Beklædningsdesigner Stina Resting er fra januar til juni 2025 ansat som huskunstner hos TiT. I denne periode har hun sammen med værkstedets kvinder skabt store tekstile blomster monteret på plantespiraler og ringe, så de kan hænge og gro op og ud i rummet. Som Stina selv forklarer, på den måde *"forbindes de mange skønne forskellige udtryk, som vidner om de forskellige personligheder og mennesker, der spirer bag blomsterne"*¹¹. Værket er udstillet af BRØK, Brønshøj Kulturhus frem til slut juni.

Stina betragtede sit arbejde i TiT som inspirator, facilitator og projektleder, frem for at komme med en given æstetik, som skulle adopteres: *"Jeg forsøgte med mit oplæg og mine inputs at inspirere brugerne i værkstedet til at gå stort, gå sammen og gå "all in" på at skabe noget, de måske ikke ville have skabt havde de siddet derhjemme alene - eller "blot" var blevet i det rekreative, sociale rum."*

Her refererer hun til Anne Kirketerps bog 'Craftpsykologi. Sundhedsfremmende effekter ved håndarbejde og håndværk' (2024).

Kirketerp fremhæver, at håndarbejde rummer forskellige potentialer og kreative akser - nogle er individuelle, andre sociale, nogle er rekreative og andre igen, kreative - med overlap. Stina pointerer, at TiT-projektet primært bevæger sig i den sociale akse, med tydelige elementer af både det rekreative og kreative.

Det givet anledning til spændende overvejelser omkring motivation. Stina fortæller: *"Det virker til, at folk kommer af forskellige årsager - og den energi mærkede jeg også på egen krop fra gang til gang, hvor nogen en dag måske "bare" var der for det rekreative, men jeg var der for det kreative projekt. Der kunne jeg måske godt opleve en ubalance mellem motiver og dermed indsats,"*.

Når det er sagt, oplevede hun som oftest, at kreativiteten blev aktiveret - enten i individuelle eller sociale konstellationer.

Om koblingen mellem håndarbejde og kunst, mener hun, at det at skabe kunst ikke behøver være målet med håndarbejdet hver gang. I Vilde blomster-værket var kreativiteten den styrende kraft, men netop med målsætningen om at lave en udstilling, hvorfor ideen om kunst sneg sig naturligt ind i processen: *"Som konklusion kan man måske sige at vi landede i kunsthåndværket"*. Fotos er fra BRØK udstilling, taget af Stina Røsting. Her pynter blomsterne både indgang og caféområde.

*Vægtæppe i
sofaområdet
hos Café
Mors Varme
Hænder*

Huskunstner Lene T. Kristensen

Det sidste huskunstnerforløb i TiT er med indretningsarkitekt Lene T. Kristensen. Hun har sammen med kvinderne i værkstedet indrettet Café Mors Varme Hænder i Tingbjerg Bibliotek\Kulturhus. De har oprettet et onsdagshold, hvor de har syet gardiner og et vægtæppe med plantetryk. De er i gang med at hækle lamper til caféen. Selvom ikke alle kvinder har haft mulighed for at deltage, har 3-4 trofast mødt op. Kvinderne har i dette projekt arbejdet meget selvstændigt. De har blandt andet rakt ud til et andet lokalt initiativ, By Rum Skole, som kører projektet Filt på TBK. Filt arbejder med botanisk tekstiltryk og har plantet spiselige planter uden for caféområdet. Da Lene og kvinderne fra Igne:Oya blev præsenteret for Filt's tekstiltryk med spiselige blomster, kom de på ideen at sy dem til gardiner, der binder det ydre og indre rum. De pryder nu i caféen, og kvinderne har allerede fået to forespørgsler på gardinerne.

*Gardin med tryk af
spiselige blomster*

*Fardos, Iman
og Naghem i
Café Mors
Varme Hænder
til workshop
om botanisk
tekstiltryk*

BROBYGGE

VED AT

SAMSKABE

Et organisatorisk forsknings-bidrag

I forskningsartiklen *Rediscovering Craft in Organization Studies: Perspectives and pathways* (2025), har Silviya Svejnova sammen med forskere fra England, Holland og Canada samlet international forskning inden for *craft* - som indebærer håndarbejde og håndværk - for at undersøge dets organisatoriske betydning. De nævner, at *craft* forbedrer det mentale og fysiske velbefindende og bruges i stigende grad til at fremme inklusion og bredere deltagelse, hvorved værker skabes i fællesskab af samfund med varierende færdighedsniveauer.

Craft kan bruges til at facilitere den økonomiske og sociale integration af fordrevne samfund. I artiklen nævner de eksempelvis, at *craft*-baserede lærepladser kan tilbyde alternative uddannelsesveje for unge mennesker med samme værdi som andre former for videregående uddannelse.

En udfordring er opretholdelsen af håndarbejdets både eksklusive og inkluderende dimensioner. De fremhæver, at dette kræver samarbejde mellem flere aktører. De opfordrer til at flere studier kan undersøge, hvordan balancen mellem eksklusivitet og inklusion kan styrkes gennem samarbejdsformer, der samler håndværkerforeninger og -netværk, akademiske institutioner, lokale myndigheder og politiske beslutningstagere med henblik på at bevare, beskytte og fremme lokalt håndværk og håndarbejde og fremstillingen af dette. Studiet af TiT udgør et rigt bidrag til denne forskning.

Forskerne efterspørger sammenlignende studier, som kan bidrage til vores forståelse af, hvordan sådanne infrastrukturer fungerer på tværs af steder og med hvilken effekt.

Artiklen er publiceret i et anerkendt tidsskrift, som forskere verden over har adgang til og hvor de kan lade sig inspirere af denne form for projekter. I artiklen refereres der til førnævnte artikel *Textile Craft as Empowerment* (2024), som er baseret på data fra Igne:Oya. Dermed bygges broer mellem tekstilforskning og organisationsforskning, idet håndarbejde her fremhæves som en aktivitet, der har evnen til at samle og engagere mennesker.

Eva Boxenbaum i TV2
Kosmopol serie om
Igne:Oya

Ifølge Eva Boxenbaum, professor på Institut for Organisation, CBS, breder et projekt som dette sig, fordi det opleves som et meningsfuldt og dejligt sted at være. Det tiltrækker flere ildsjæle og spredt sig ud over lokalsamfundet. Det kan føre til ændringer på samfundsniveau, når nye strukturer og former for organisering vinder pas. Som hun påpeger, er det det, som ses i Tingbjerg.

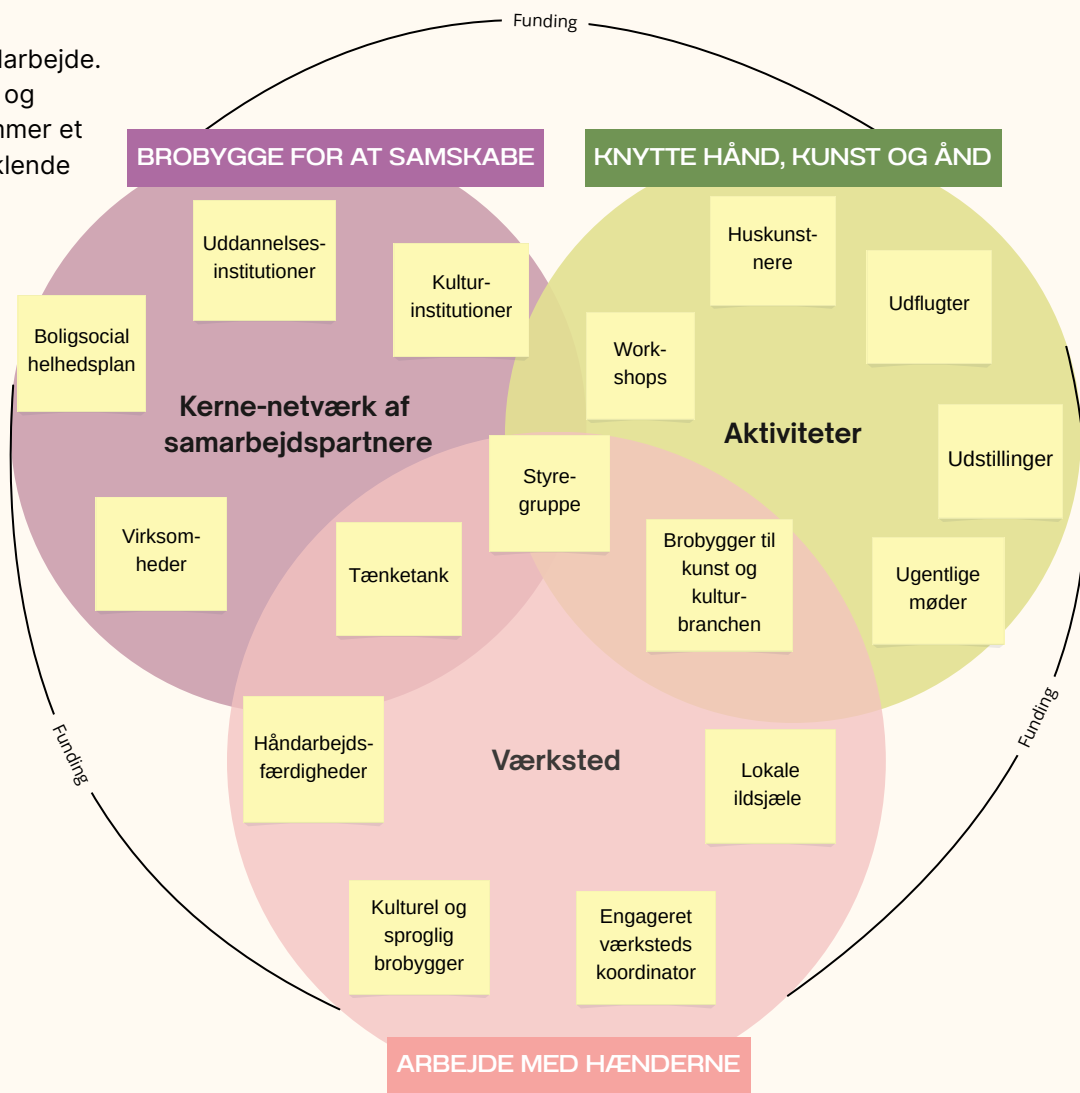
Eva arbejder med ildsjæles rolle i at lave samfundsændringer. Et centralt håb med TiT er, at projektet kan inspirere andre kommuner til at arbejde med integration på nye måder. Ifølge Eva, virker de traditionelle løsninger ikke, trods betydelige økonomiske investeringer. Som hun udtrykker til TV2 Kosmopol's miniserie 'Tråden ud af Tingbjerg': "*Det her det kan noget, og det kan noget som de almindelige strukturer slet ikke kan.*"¹²

På tværs af Københavns Universitet og Copenhagen Business School har vi opridset en model for infrastrukturen i TiT. Dette er gjort både med henblik på inspiration og for at synliggøre organiseringen. I den forbindelse uddyber vi nogle bidrag som partnerskaberne har bragt og de gode erfaringer, som vi bringer med os videre.

I forbindelse med udarbejdelsen af forskning har universiteterne involveret studerende, indsamlet partcipatoriske observationer fra værkstedet, lavet film, podcasts og udstillinger, støttet synliggørelse af lokale rollemodeller, arbejdet med brugbart output - f.eks. hjemmeside, dokumentation af projektet i form af tekst og film, og blueprinting. Desuden kommer de med viden om takt når det gælder situationer, hvor både sårbarheder og interesser er fremtrædende. Det er på den baggrund, at de kan udvikle prospektiv teori, der binder praksis og forskning.

TEKSTIL I TINGBJERG - INFRASTRUKTUR MODEL

Aktivt medborgerskab via håndarbejde.
Balancen mellem faste rammer og
flydende organisering, der fremmer et
inkluderende og konstant udviklende
projekt.

En guide til infrastrukturen

Infrastrukturmodellen giver indblik i og fungerer som et nyttigt udgangspunkt for planlægning af projekter med mange aktører og en flydende organisering. Modellen følger samme opdeling som rapporten: 1) 'Arbejde med hænderne', 2) 'Knytte hånd, kunst og ånd', og 3) 'Brobygge for at samskabe'.

Den består af organiserende elementer, som kan implementeres eller planlægges fra projektets begyndelse. Senere i processen kan modellen bruges til at evaluere grupper og aktiviteter. En opsamling på projektet har blandt andet muliggjort udvikling af en model over praksis og balancegang - med det formål at sikre alle deltageres tilfredshed med projektet. Den model er vist på side 30, og bliver først relevant, når infrastruktur og organisering er på sin flydende "plads" og kan vurderes i sin helhed.

Roller og ansvar i praksis

Som en del af en helhedsplan, står DBH for det administrative, bevillingshåndtering og faciliterer værkstedslokaler. De rekrutterer samarbejdspartnere via deres netværk i lokalsamfundet. I tæt samarbejde med Tingbjerg Bibliotek/Kulturhus og Henriette Rolf Larsen fik de oprettet Igne:Oya og gjort det til at fast værksted for mellem 20-30 lokale kvinder.

En styregruppe blev sammensat med deltagere fra forskellige organisationer. Styregruppen inkluderer både partnere, relevante stakeholders og lokale. Partnere rekrutteres gennem DBH, TBK og Igne:Oya's eksisterende netværk - både til aktiviteter, arbejdsgrupper eller ledende funktioner.

En vigtig målsætning har været at skabe en gruppe af faste deltagere, som kan fungere som rollemodeller for andre. Det kan være frivillige eller praktikanter, som i samspil med den ledende roller sikrer kontinuitet. De engagerer sig i planlægning og facilitering af aktiviteter og kan repræsentere de lokale borgere.

En anden vigtig rolle er de kulturelle og sproglige brobyggere. Güler Yagci er et godt eksempel: *"Jeg har både en mentorrolle, og jeg er også brobygger. Jeg kan være deres forlængede arm. Faktisk fra begge sider - ikke kun fra kvindernes side,*

men også fra samfundets side. Nogle gange, selvom de [kvinderne] forstår det danske sprog, skal jeg oversætte fra dansk til deres danske hverdagssprog. Jeg finder også ofte mig selv i rollen som kulturoversætter." Således udtaler hun sig om sin rolle i filmen 'Tekstil i Tingbjerg', lavet af CBS.

En række studerende fra forskellige uddannelser har desuden undervejs bidraget med observationer, projekter og analyser. Dette har kvalificeret både projektets interne refleksioner og evalueringspraksis (se oversigt s. 41-42).

Tilføjelser og ændringer undervejs

1. Fra tænketank til ugentlige møder i Igne:Oya

I projektets første to år blev der etableret en tænketank med deltagelse af kvinder fra værkstedet, studerende, kulturmedarbejdere og designere. Her blev idéer, inspiration og erfaringer udvekslet. Blandt andet blev projektets logo udviklet i dette forum. Over tid blev tænketanken til ugentlige fællemøder i værkstedet, hvor alle deltagere på demokratisk vis kan komme til orde og bidrage med deres forslag og holdninger. Det udgør en central del af TiT's arbejde med aktivt medborgerskab.

Uanset sproglige forudsætninger, skal alle kunne udtrykke sig og der appelleres til, at alle må have en mening til, hvad der foregår på værkstedet. Møderne er platform for fælles information, drøftelser og løsninger.

På den måde har TiT eksperimenteret med forskellige veje til at opbygge ansvarsfordeling og inddragelse af deltagere i ledelsesprocesser - med udgangspunkt i princippet "fra håndarbejde til ledelse og ansvar". De faste ugentlige møder i både Café Mors Varme Hænder og Igne:Oya skaber mulighed for, at nye borgere løbende kan deltage i fællesskabet.

2. Kunstudvalg

Det var oprindeligt planen, at TBK skulle nedsætte et kunstudvalg, der blandt andet skulle stå for at finde huskunstnere. Men da opgavens torvholder stoppede, blev opgaven aldrig løftet af andre. I stedet fandt projektets deltagere selv huskunstnere - en blev

forslået af Susanne Lervad, en anden af Henriette Rolf Larssen.

Således har det løst sig, og erfaringen viser, hvordan en flydende organisering kan skabe handlefrihed, men også usikkerhed i at vide, hvem der skal løfte de forskellige opgaver, når en central aktør pludselig træder ud. På den måde kan projektet ændres, idet hver ildsjæl i projektet bringer sit eget netværk og faglighed ind som ressourcer. Det giver både projektet sit særpræg og styrke - men også perioder med sårbarhed.

Dette tidslige billede af projektet afspejles ikke i infrastruktur-modellen, der - som modeller oftest - er statisk. Den viser ikke, at nogle aktører er til stede hele tiden, mens andre har aktive og inaktive perioder, hvilket er en del af den flydende organisering.

3. Samarbejde og skiftende partnerskaber

Projektet startede med Greve Museum som partner, men grundet tidsmangel måtte de træde ud. Det åbnede for, at Rudersdal Museerne kom med – en udvikling, der både viste projektets fleksibilitet og vigtigheden af løbende netværksarbejde.

På samme vis tilføjede Københavns VUC nye perspektiver til projektet, da de kom med som samarbejdspartner med fokus på synliggørelse af uddannelses tilbud.

Biblioteket som *collaborative space*

Tingbjerg Bibliotek\Kulturhus har i projektet fungeret som et rum til samskabelse – ikke blot en fysisk ramme, men som en aktør, der muliggør en relationel infrastruktur og kulturel brobygning. Ifølge Silviya Svejenova, Eva Boxenbaum og Renate Meyer (2020), transformeres biblioteker fra videns-rum til *collaborative spaces*, hvor læring, lokal deltagelse og medborgerskab samspiller. Her er fokus på borgerens kreativitet og innovation¹³. Denne forståelse passer godt med TiT's praksis i Tingbjerg, hvor det nye biblioteket\kulturhus har faciliteret alt fra opstartsmøder til kreative workshops og har bidraget aktivt til det netværk, projektet hviler på.

Samskabelse og samliv

I Tekstil i Tingbjerg er samskabelse ikke kun knyttet til projektledelse og inddragelse – det har også fundet sted i hverdagslivet og i de kulturelle møder, som håndarbejdet har skabt grobund for. Gennem værkstedsfællesskabet er der opstået nye måder at være sammen på tværs af kulturelle, religiøse og sociale skel.

Kulturelle og religiøse institutioner, som fx Tingbjerg Kirke, har faciliteret workshops og stillet lokaler til rådighed, ikke som "udlejere", men som deltagende aktører i et fælles projekt. Ligeledes har deltagere og arrangører gjort sig umage med at fejre Ramadan, fødselsdage, julebingo og andre mærkedage sammen. På den måde er der udviklet et fællesskab baseret på gensidig respekt og nysgerrighed.

*"Vi kommer gennem håndarbejdet i personlig kontakt med mennesker, der ikke ligner os selv. Vores sociale og kulturelle relationer udvides, og vi får muligheder for at danne venskaber med mennesker, vi ellers ikke ville have mødt. Håndarbejdet kan sprænge nogle rammer for menneskeligt samvær. Vi er ikke længere kun i relation med mennesker, der ligner os selv kulturelt eller socioøkonomisk. Håndarbejdet bidrager til at øge den sociale sammenhængskraft."*¹⁴

– Linda Ammitzbøl-Bach, 2023

Dette citat indkapsler en vigtig indsigt fra projektet: At det sanselige og håndværksbaserede arbejde åbner for en anden type kontakt og samliv – én der ikke nødvendigvis kræver fælles sprog eller baggrund, men som formes gennem gøren og nærvær.

Nasseen og
Rubina på
Louisiana

FØRE IDEERNE UD I PRAKSIS - EN BALANCEKUNST

Nogle af Igne:Oya's deltagere kommer for det sociale fællesskab, for at komme væk hjemmefra eller for at øve deres danske. Andre deltager for at lære nyt, dele deres egne erfaringer og dygtiggøre sig inden for håndarbejde. Nogle kommer for den kulturelle udveksling, eller for at vise deres værker og materialer frem - f.eks. være med når Igne:Oya inviteres til at have boder på markeder eller sælge deres materialer i museumsbutikker.

De mange forskellige motiver og motivationer for at

komme i værkstedet, samt de forskellige grunde til at være partner i TiT, gør det til en balancekunst at skabe et rum med aktiviteter, der imødekommer alles behov og forventninger. Gennem vores analyse har vi identificeret særligt fire overordnede drivfaktorer, som er centrale at balancere: Relationer, Synlighed, Engagement, og Læring & Motivation. Derudover er der de centrale medlemmer rundt om værkstedet, som balancere andre elementer igen. Herunder følger en kort uddybning af de faktorerne. På næste side vises modellen.

01

Inklusion i værkstedet

Værkstedet skal styrke lokalt sammenhold og skabe trygge relationer samt kulturel udveksling gennem håndarbejde. Derfor er relationer og tryghed kernen i Igne:Oya. Dette muliggør en øgelse i kvindernes aktive medborgerskab. Håndarbejdet fungerer både som metode og som fællessprog. Her spiller brobyggere og ledende aktører en stor rolle i at inkludere andre. Denne ledende rolle bør dog løbende udfordres, hvis kvinderne i værkstedet skal arbejde med beslutningsprocesser, styrke deres aktive medborgerskab og øve indflydelse.

04

Fornøjelse/læring

Blandt deltagerne er beherskelse af teknikker og vidensdeling af håndværksfærdigheder en vigtig del af værkstedets værdi. Her er den enkeltes læringsforløb i fokus. Værkstedets aktiviteter er dog ikke altid tilrettelagt ud fra denne interesse. I stedet har de organiserende aktører haft stigende fokus på fælles og udforskende håndværksmæssig tilgang via værkstedsaktiviteter og huskunstnerforløb. Et mismatch mellem interesse har til tider ført til manglende motivation og engagement blandt nogle deltagere.

02

Synlighed/usynlighed

Kvinderne oplever, at deres arbejde er eftertragtet, når de gentagne gange bliver inviteret til at have boder på markeder, eller når de hører at deres produkter sælger godt i museumsbutikker. Omvendt bør synlighed ikke være værkstedets omdrejningspunkt. Enkelte kvinders ekstra synlighed kan opleves som på bekostning af andres. Omtalen smitter dog af på værkstedet som helhed, men tilbuddene bør rumme alle, der har lyst.

05

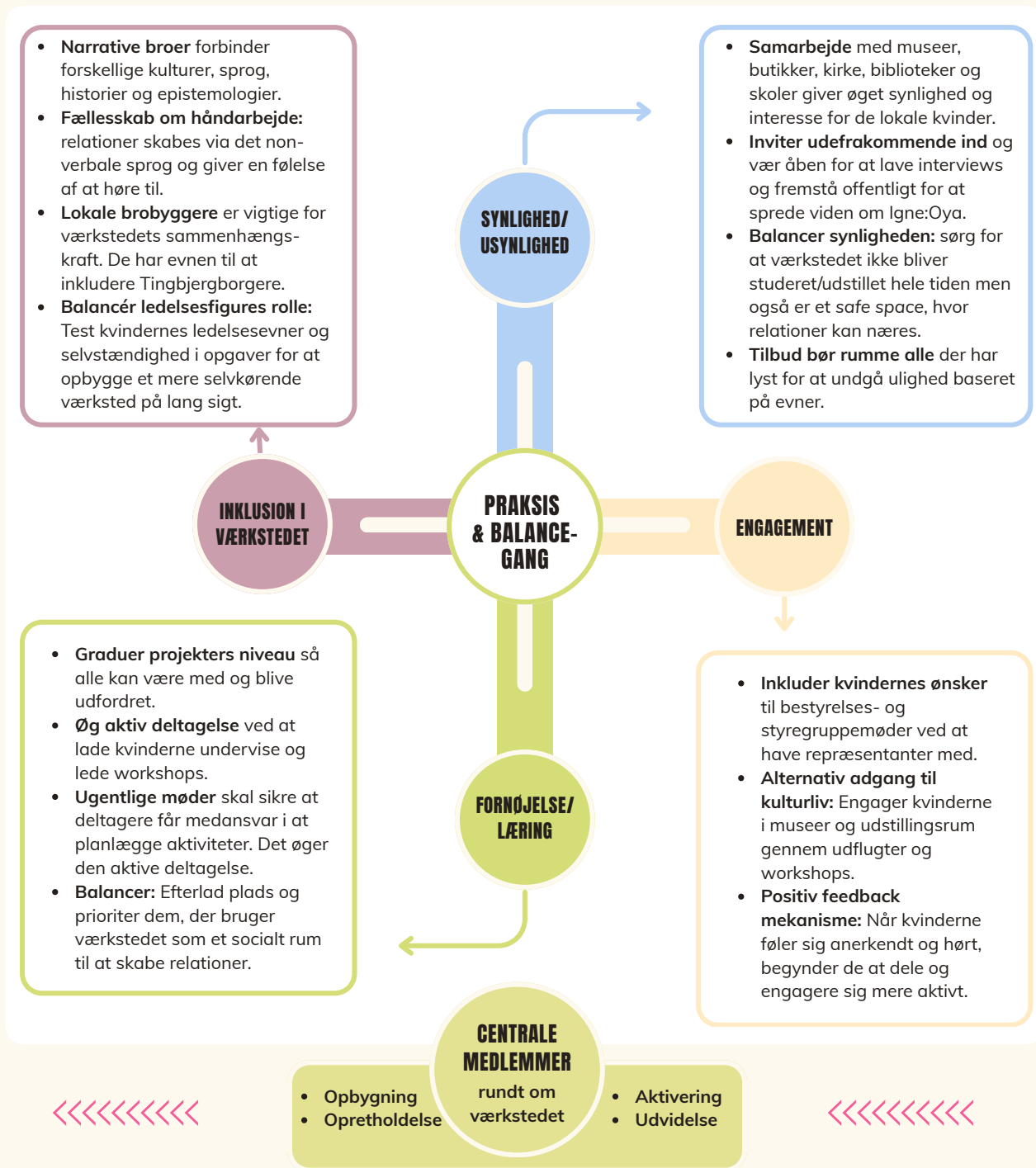
Centrale medlemmer rundt om værkstedet

Mens værkstedets drivkraft primært kommer fra koordinatoren, frivillige, og deltagere, er DBH samt kultur- og uddannelsesinstitutioner centrale organiserende enheder. De har ansvar for at opbygge og opretholde projektets struktur og funktion, herunder at aktivere forskellige partnere på de rette tidspunkter og rekruttere nye kræfter, der kan udvide projektets indflydelse og synlighed.

03

Engagement

Når kvinderne bliver inddraget i beslutningsprocesser og oplever anerkendelse og lydhørhed, har det en tydelig positiv effekt på deres engagement og motivation. Dette gælder ikke kun på værkstedet, men også ude i verden, hvor flere kvinder har trådt ind i beskæftigelse og uddannelse undervejs i projektet.

- **Narrative broer** forbinder forskellige kulturer, sprog, historier og epistemologier.
- **Fællesskab om håndarbejde:** relationer skabes via det non-verbale sprog og giver en følelse af at høre til.
- **Lokale brobyggere** er vigtige for værkstedets sammenhængskraft. De har evnen til at inkludere Tingbjergborgere.
- **Balancer ledelsesfigures rolle:** Test kvindernes ledelsesevner og selvstændighed i opgaver for at opbygge et mere selvkørende værksted på lang sigt.

INKLUSION I VÆRKSTEDET

- **Graduer projekters niveau** så alle kan være med og blive udfordret.
- **Øg aktiv deltagelse** ved at lade kvinderne undervise og lede workshops.
- **Ugentlige møder** skal sikre at deltagere får medansvar i at planlægge aktiviteter. Det øger den aktive deltagelse.
- **Balancer:** Efterlad plads og prioriter dem, der bruger værkstedet som et socialt rum til at skabe relationer.

SYNLIGHED/USYNLIGHED

- **Samarbejde** med museer, butikker, kirke, biblioteker og skoler giver øget synlighed og interesse for de lokale kvinder.
- **Inviter udefrakommende ind** og vær åben for at lave interviews og fremstå offentligt for at sprede viden om Igne:Oya.
- **Balancer synligheden:** sørg for at værkstedet ikke bliver studeret/udstillet hele tiden men også er et safe space, hvor relationer kan næres.
- **Tilbud bør rumme alle** der har lyst for at undgå ulighed baseret på evner.

ENGAGEMENT

- **Inkluder kvindernes ønsker** til bestyrelses- og styregruppemøder ved at have repræsentanter med.
- **Alternativ adgang til kulturliv:** Engager kvinderne i museer og udstillingsrum gennem udflugter og workshops.
- **Positiv feedback mekanisme:** Når kvinderne føler sig anerkendt og hørt, begynder de at dele og engagere sig mere aktivt.

FØRNØJELSE/LÆRING

CENTRALE MEDLEMMER

rundt om værkstedet

- Opbygning
- Opretholdelse
- Aktivering
- Udvidelse

TRÅDE

UD AF
TINGBJERG

Når man arbejder med tekstiler, ved man, at hver tråd har potentiale til at forbinde noget større – et mønster, et fællesskab, en ny begyndelse. Dette kapitel samler de tråde, som er blevet spundet og vævet i og omkring Tekstil i Tingbjerg (TiT), og følger dem udad: ud af værkstedet, ud i lokalsamfundet og videre ud i verden.

Her giver vi indsigt i, hvordan projektet har skabt langvarige forbindelser mellem kvindelige Tingbjerg-borgere, kunsthåndværkere og kulturinstitutioner i Danmark. Vi ønsker at inspirere aktører inden for museumsverdenen, kulturformidling, håndarbejdsværksteder og socialt arbejde til at eksperimentere med tekstil og håndarbejde som afsæt for interkulturel dialog, social innovation og nye former for organisering for forandring.

Kapitlet rummer både afslutning og begyndelse. Når TiT-projektet nærmer sig sin formelle afslutning, ser vi samtidig konturerne af nye fællesskaber og initiativer. Nogle samarbejder vil naturligt ebbe ud, mens andre vokser sig stærkere. Som i tidligere projekter, værkstedet har været en del af, træder nogle aktører tilbage, mens nye ildsjæle træder frem og fører værkstedets energi videre i nye retninger.

Følg med i Igne:Oya's rejse på Instagram og Facebook:

[igneoyacph](https://www.instagram.com/igneoyacph)

[Igne:oya - made in Tingbjerg.](https://www.facebook.com/igne.oya-made.in.Tingbjerg)

Boder og værker af Igne:Oya på TBK til konference

Samarbejdet med FLUGT – Refugee Museum of Denmark

I 2021 indledtes et kommercielt partnerskab mellem museets butik og Igne:Oya. Butikken i Oksbøl formår at formidle de historiske og kulturelle forbindelser til produkterne på tværs af tid og sted via portrætfilm, der tilgås gennem QR-koder på selve produkterne.

Samarbejdet blev indledt i forbindelse med åbningen af Fabric of your Life og Igne:Oya's portrætdstilling på Designskolen i 2022. Her inviterede Susanne Lervad Karen Mogensen fra Varde Museer til at deltage i ferniseringen. Karen traf og forelskede sig i Igne:Oya gruppens kvinder og deres tekstilprodukter. Hun sørgede for, at der blev formidlet kontakt til det nye FLUGT museum i Oksbøl, som siden dets åbning i 2021 har solgt kvindernes produkter.

Karen Mogensens har sin egen butik, tilknyttet hendes værksted Keramisk Kontor i Ho. Her sælges både Nehlas hæklede tasker/punge, Intisars muleposers, strikkede puder og toiletpunge og Zsuzsannas hæklede hjerter. Hun er en stor støtte for gruppen og giver meget motivation ved altid at tænke kvinderne og deres håndarbejde/designs ind i butikkens udvalg¹⁵.

Produkterne fra Igne:Oya bliver fortsat solgt på FLUGT museet, nu med Kåthe Kofoed Espersen som butiksansvarlig. Produkterne har en fremtrædende placering i museumsbutikken (se billede på næste side). Kåthe har både besøgt værkstedet, når hun vælger produkter og er med til styregruppemøder.

I 2023 blev samarbejdet og værkstedet yderligere synliggjort gennem TV2 Kosmopols miniserie, Tråden ud af Tingbjerg, i tre afsnit, hvor Kåthe medvirkede i afsnittet "[Et hit på museum](#)".

Der ligger et omfattende og ofte usynligt arbejde bag disse samarbejder. I dette tilfælde har Susanne brugt sin fritid på at skabe forbindelser til museumsverdenen, mens Henriette Rolf Larssen ofte har kørt landet rundt for at etablere kontakt med museer og små butikker med samme formål. Gennem deres netværk og faglige baggrunde har de fungeret som vigtige bindeled mellem værkstedet og kulturinstitutionerne.

At bygge narrative broer i praksis

Susanne Lervads studie om 'narrative broer' - altså forholdet mellem håndværk, innovation og 'narrative broer', har været afgørende for at synliggøre kvindernes historier og fremhæve de fortællinger, der ligger bag ved hvert enkelt produkt. I den forbindelse har Thilde Vegenfeldt, visuel antropolog, produceret en række portrætfilm til FLUGT-museet¹⁶. Her deler medlemmer af Igne:Oya (Intisar, Bente, Samira, Julia, Zulfikar og Zsuzsanna) deres personlige forhold til håndarbejde. De fortæller, hvordan det er dybt forankret i deres kultur og baggrund – med deres egne tekstile ord og stemmer.

Denne måde at synliggøre kvinderne bag arbejdet udgør en model, der kan arbejdes videre med og inspirere andre projekter. Hertil vil vi gerne takke både Karen Mogensen og Kåthe Kofoed Espersen for deres drivkraft og engagement og for at bidrage til at bringe Igne:Oya's produkter og de dertilhørende fortællinger ud i landets hjem.

Bente i en af portrætfilmene om 'narrative broer'

"I Irak solgte jeg også mine produkter og støttede min mand økonomisk på den måde. Da jeg kom til Danmark strikkede jeg kun til min familie, men efter jeg kom med i Igne:Oya blev jeg mere modig og strikker de ting man nu kan købe på markeder og FLUGT museet"
- Samira.
I videoprojekt af Thilde Vegenfeldt

*Igne:Oya's produkter i museumsbutikken hos FLUGT.
Foto: Anne Sørensen*

UDVIDET FORMAT AF SØNDAGSSYSLER

I 2018 udviklede Henriette Rolf Larssen i samarbejde med Gitte Engholm på Nationalmuseet konceptet 'Søndagssysler'. Ved en række søndagsarrangementer rykkede Igne:Oya ind på Nationalmuseet - og senere Arbejdermuseet med nål og tråd - hvor publikum kunne udforske forskellige håndarbejds traditioner fra hele verden. Konceptet blev udviklet under CULINN projektet. Her inddrog værkstedslederen både Igne:Oya og et værksted i Husum for kvinder og børn.

Projektet bestod af kulturhistoriske museer fra hele landet, som arbejdede med nye måder at samle civilsamfundsaktører og borgere om fælles projekter med fokus på kulturel og demokratisk inklusion af nye borgere. Hver søndag indledtes med historier; en af kvinderne delte sin særlige historie om et stykke håndarbejde, og museumsinspektøren om et håndarbejde fra museets samling.

Siden da har Henriette arbejdet videre med konceptet, nu lavet om til 'Lørdagssysler', fortsat under rådgivning af Gitte. Konceptet er bl.a. blevet overført til Immigrantmuseet i Furesø i samarbejde med DOF Furesø Fritidsskole. Her bliver kvinderne fra Igne:Oya inviteret nu og da.

Under TiT har Igne:Oya foreslået Greve museum at afprøve konceptet. Efter to workshops måtte museet dog springe fra grundet tidspres.

En enkelt udgave af 'Lørdagssysler' blev planlagt på FLUGT - Refugee Museum of Denmark med TiT. Her tog tolv kvinder fra Igne:Oya toget til Oksbøl. Henriette skrev i Igne:Oya's nyhedsbrev: *"Nogle af kvinderne havde ikke kørt i tog før. Vi skulle over for at afholde workshops for de jyske kvinder. 60 jyske kvinder stod i kø for at komme på vores workshop og væltede ind da dørene åbnede. Vores kvinder blev jo nervøse, men kom*

frem til, at der ikke var en vej tilbage. Nu skulle de bare undervise. Og så gik det jo så fint."

'Lørdagssysler' lever nu videre som et selvstændigt format, faciliteret af Henriette. Hun har indledt et samarbejde med Rudersdal Museer. Her inddrages nogle af Igne:Oya's deltagere, når det er muligt. Desuden inviterer hun kvinder fra et værksted i Tåstrup, hvor hun tidligere har været involveret i et projekt.

Igne:Oya's værkstedsleder fungerer dermed som brobygger mellem museer rundt i landet og mellem forskellige kreative værksteder i udsatte områder som Tingbjerg, Husum og Tåstrup. Det viser sig som en fleksibel og meningsfuld model, der formår at forbinde mange målgrupper i museernes rammer - steder, der i sig selv minder os om, at fortiden altid er til stede.

Denne type events er et eksempel på, hvordan museer arbejder aktivt med publikumsudvikling. Det er en kerneopgave, som museerne varetager for at skabe mangfoldige udstillinger og inddrage forskellige narrativer med deres nye publikummer, så disse kan føle sig repræsenteret.

Ifølge forskerne bag artiklen "Textile Craft as Empowerment", rummer museer potentiale til at blive transformeret til fantasifulde kulturelle rum, hvor kreativitet kan næres og integreres. Vivi Lena Andersen, museumschef på Rudersdal Museum, og med i TiT's styregruppe, forklarer, at de bruger det kulturhistoriske aspekt, eksempelvis når de broderer ord fra den første ordbog over det danske sprog fra starten af 1700-tallet, der er udstillet på museet Mothsgården. Her kan museer facilitere sociale fællesskaber, der samler folk om fælles udfordringer via håndarbejdet og på den måde fungerer inkluderende.

UDFLUGT TIL LOUISIANA

I juni 2025 tog Igne:Oya og Café Mors Varme Hænder på udflugt til Louisiana sammen med Silviya Svejenova og Carla Maldonado, studentermedhjælper fra CBS. Da museet åbnede klokken 11, steg knap 30 kvinder fra Tingbjerg ud af en bus - begejstrede for at se museet og dets omgivelser.

Dagen begyndte i museets have med udsigt til havet. Kunstformidler, Line Ali Chayder, gav os en rundvisning og introducerede tegneøvelser undervejs. Gennem dagen bevægede vi os fra de ydre rum og omgivelser til de mere indre, personlige rum.

Kvinderne bliver introduceret til Louisiana museum af guiden

Nogle kvinder valgte at springe øvelser over for i stedet at nyde havudsigten, være sociale i museumscaféen eller fordi de snørklede stier ikke var velegnede til rollator. Størstedelen deltog dog hele vejen igennem, og fortsatte selv med at udforske udstillingerne efter den guidede tur.

Over frokosten samledes vi omkring den mad Café Mors Varme Hænder havde forberedt. Flere deltagere gav udtryk for, hvor meget de nød udflugten og kom med forslag til næste tur - både dem, der havde været kreativt engagerede og dem, der havde nydt udsigten og caféen.

Ghasanfer i skulpturparken på Louisiana

På Louisiana blev vi inviteret til at tegne omridset af vores hænder og farvelægge dem med oliepastelkridt. Øvelsen var inspireret af den aktuelle udstilling "Mors Ben" af Karri Upson, der skildrer en smertefuld side af livet, som forbinder opvækst og hjemland med kunstnerens egne kropslige, sanselige og intime liv. Hendes værker kredser om temaer som identitet, krop, relationer, sygdom og tab.

Vores guide fortalte, at Louisiana også underviser flygtningebørn fra et asylcenter. Her bruges linjen som en måde at tegne tilbage i tiden og samtidig forbinde fortiden med ønskerne for fremtiden. Med samme tilgang skulle vi farvelægge hånden der repræsenterer vores krop og historie, med vores yndlingsfarver, ord og symboler, der har en betydning for os. Som ses ovenfor, har en deltager tegnet en smuk ring, mens en anden skrev "*Livet kan være hårdt, men også dejligt*".

Selvom opgaven var kort, skabte den plads til individuel fordybelse. Nogle kvinder sad og nynnede, mens de tegnede. Efterfølgende lagde vi tegningerne frem ved siden af hinanden til fælles beundring og refleksion. Vi blev opfordret til at tage dem med tilbage til værkstedet og brodere dem. Rundvisningen og øvelsen bekræftede forbindelsen mellem håndværk, livshistorier og kunst. Når kvinderne i Igne:Oya indarbejder deres livshistorier i tekstil- og håndarbejde og fremviser det i offentlige rum, udtrykker de ikke blot individuelle historier, men bidrager også til en fælles global kulturarv.

TEKSTIL I TINGBJERG KONFERENCE

Den 10. juni 2025 fejrede vi de relationer og værker som TiT-projektet har skabt. Det gjorde vi med en konference i TBK hvor omtrent 50 personer deltog. I salen hang diverse af Igne:Oya's værker til pynt, og kvinderne havde sat boder op til salg af deres håndarbejdsprodukter.

Dagen startede ud med en velkomsttale af Güler Yagci, efterfulgt af visning af TV2 Kosmopol's miniserie om Igne:Oya. Hernæst modererede Özlem Cekic, generalsekretær i Brobyggerne, fire paneler, der præsenterede læringer og erfaringer fra de sidste fire år. Der blev serveret frokost af Café Mors Varme Hænder.

Det første panel omhandlede hvad vi har lært igennem TiT. Her fortalte Eva Boxenbaum, Güler Yagci og Susanne Lervad fra forskellige perspektiver om projektets indflydelse, både som et frirum for kvinder, og som et sted, der generer gensidig inspiration - som ringe i vandet er det svært at sætte på formel, men skaber synlig forandring og læring, der breder sig til langt større netværk.

I andet panel stillede Susanne Lervad spørgsmål til Naghem Jasim og Intisar Mohammad om deres erfaringer fra Igne:Oya. De nævnte, at den anerkendelse, de har mødt i værkstedet, er deres største drivkraft - når andre har en forventning til, at man kommer med noget nyt og flot, får man lyst til at levere. Når man får at vide, at man er stærk, bliver man stærk.

I det tredje panel delte Vivi Lena Andersen fra Rudersdal Museer, Gitte Engholm fra Nationalmuseet, Kåthe Kofoed Espersen fra Flugt-museet og Emma Barnhøj Jeppesen fra Immigrantmuseet deres syn på hvad håndarbejde og kulturhistoriske museer har med hinanden at gøre og hvad TiT har lært dem.

Det sidste panel diskuterede den individuelle betydning knyttet til tekstil og tøj med eksempler fra Japan, Tyrkiet og Irak. Publikum bød ivrigt ind med egne anekdoter.

Blandt deltagere sad en blanding af folk, der på den ene eller anden måde er tilknyttet TiT, samt Tingbjergborgere og lokalpolitikere fra Enhedslisten og SF, som var interesserede i at høre om projektet, og hvad der skal ske fremover med værkstedet - en samtale, der bød på gode ideer og mulige nye sparringspartnere.

Til slut var der reception og Henriette Rolf Larssen uddelte sin bog 'Titte til hinanden'.

*Uld clunch lavet i
Igne:Oya for Proem
Parades*

*Udflugt til Trapholt
i Kolding*

...Og alle de andre aktiviteter med TiT

Ud af de mange aktiviteter afholdt under TiT-projektet er nogle beskrevet mere udførligt i rapporten. Det er dog vigtigt at nævne, at Igne:Oya også har arrangeret catwalks, afholdt julemarkeder, deltaget med boder på et væld af markeder, afholdt ukrainsk kulturfestival til støtte for ukrainske flygtninge, og har udsmykket Tingbjerg Kirke med et kollektivt skabt vægtæppe. Derudover har nogle af værkstedets kvinder indgået i et produktionssamarbejde med butikken Proem Parades.

Igne:Oya har været på udflugter til Trapholt - Museum for moderne kunst i Kolding, Frilandsmuseet og til en vævedag på Center for Tekstilforskning, KU.

Gruppen har også bidraget til en øget bevidsthed om bæredygtighed, blandt andet ved at afholde en Repair-tøjcafe på Energicentret Voldparken. Her kunne lokale komme med deres hullede yndlingstøj, som kvinderne lappede og reparerede på forskellige kreative måder.

Alle disse aktiviteter - både inden for og uden for værkstedet og Tingbjerg - har bidraget til at forme deltageres kreative udvikling samt Igne:Oya som fællesskab.

*En lappet baglomme
fra Repair tøjcafe*

*Henriette til
Ukrainsk
kulturfestival*

*Intisar på
Frilandsmuseet med
44 andre kvinder fra
Igne:Oya*

10 vigtige læringer

Om de positive effekter og de udfordringer, som vi har lokaliseret.

01 Forpligtende fællesskaber

Værkstedet styrker de sociale processer som leder til engagement og forpligtende fællesskaber. Viden bliver delt – frem og tilbage og på tværs. Når kvinderne føler sig trygge og hørt, begynder de også at dele og lære fra sig.

02 Værdiskabelse gennem håndarbejde

Ved at skabe respekt, værdi, synlighed og interesse for håndarbejde, tekstil og tøj, overføres respekt, værdier og synlighed til kvinderne som borgere og ressourcer.

03 Omstrukturering af infrastrukturer

I denne slags eksperimenterende projekter udvikles arenaer, hvor praksisser mødes og nye kan opstå. Her etableres samarbejder på tværs af demografiske, kulturelle, og sociale forskelle i mødet mellem deltagere, institutioner og kunstnere.

04 Individet i fællesskabet

Visse aktiviteter giver social synlighed til deltagere hvis håndværksmæssige færdigheder er teknisk stærke. Her fremhæves ofte de enkelte deltageres tilknytning til Igne:Oya og Tingbjerg. Således muliggør synligheden anerkendelse på vegne af fællesskabet.

05 Brobyggere

Internt i TIT, kommer følelsen af synlighed blandt deltagerne delvist til udtryk gennem en følelse af tillid knyttet til bestemte personer, såkaldte brobyggere. Fraværet af disse påvirker dog også deltagelsen.

06 En organiseringsform, der kræver balance

Håndarbejdsbaseret flydende organisering er komplekst og kræver kontinuerlig tilpasning og balance mellem roller, tilgange, grænser, efterhånden som mangfoldigheden af organisatoriske mål og identiteter udvikler sig.

07 Inddragelse i planlægning af aktiviteter

Deltagerne skal inddrages i beslutningstagning for at sikre, at håndværksaktiviteter stemmer overens med både organisatoriske interesser og deltagerinteresser. Samskabelse kan sikre motivation og engagement i aktiviteterne.

08 Synlighed og repræsentation i ansvarscirkler

De faste deltagere, der kommer for det sociale frem for at lave håndarbejde, bidrager til værkstedets sammenhængskraft, men får ikke samme andel offentlig synlighed og organisatorisk medansvar, som de, der kommer for at være kreative og producere.

09 Organisatoriske barrierer

Der er indikationer på, at det niveau af organisatorisk synlighed, som deltagerne opnår, er begrænset. Dette står i kontrast til det stærke fokus på diversitet og kulturel udveksling i Igne:Oya's identitet.

10 Beskæftigelse via håndarbejde

At skabe plads til Tingbjergborgeres livshistorier og kreative kompetencer har givet mulighed for individer til at få freelance arbejde og starte på uddannelse.

Læs og se videre

Bang, A. L., Engholm, G., Lervad, S., Nosch, M. L., & Skjold, E. (2024). Textile Craft as Empowerment: Shared Research and Craft Activities Around Textiles in Museums in Denmark. *Dress*, 1–23.

Ravasi, D., Svejenova, S., Kroezen, J., Sasaki, I., & Suddaby, R. (2025). Rediscovering Craft in Organization Studies: Perspectives and pathways. *Organization Studies*, 46(4), 445-469.

Tekstil i Tingbjerg. Video produceret af Eva Boxenbaum med Kasper Christiansen og Maja Hulkvist. CBS. Financieret af EliteForsk.

Narrative broer. 6 videoer instrueret, filmet og produceret af Thilde Vegenefeld. 2022. Støtte fra Susanne Lervad og Termplus Aps.

Tak til

Vi vil gerne sige tak til alle i styregruppen, samt de ansatte, frivillige og faste deltagere hos Igne:Oya og Café Mors Varme Hænder.

Tak til kvinderne fra Tingbjerg Kirke og studentermedhjælpere og praktikanter, der har bidraget til projektet undervejs og alle, der har været med til at dokumentere – både skriftligt, audiovisuelt og tekstilt.

Tak til huskunsterne Bettina Andersen, Sofie Børsting, Stina Resting og Lene T. Kristensen.

Vi vil også gerne takke Gert Korvig, der var projektansvarlig indtil sidste år.

Tak til Igne:Oya's samarbejdspartnere såsom Karen Mogensen fra Keramisk Kontor, Käthe Kofoed Espersen, butiksansvarlig hos Flugt museet, og Stine Brynjolf Pedersen, medstifter af Proem Parades.

Tak til HachYourFuture for at opdatere Fabric of your life-podcast platformen. Tak til mange flere og jer alle sammen.

Studerendes bidrag

Podcasts instrueret og produceret af historiestuderende fra Københavns Universitet, 2025:

Louise Strøm Borlund, Ellen Kirstine Pagter Jakobsen, Alberte Rafn Dan, Christina Freja Christensen, Liv Josefine Ordyniec Gam, Victor Yang Gundersborg Lauridsen, Emil Lund Stærmose, Louise Nadine Johansen, Valentin Adam Wollmer Nielsen, Jakob Mølviig Jensen, Magnus Grandjean Topsøe Voigt, Hannah Dam Rasmussen, Adam Raul Kaya, Matilde Santi, Ida Sofie Nørager Oddershede, Liv Elkjær Haupt Grauenkjær, Sara Ghasemilee, Isabel Elinor Tyler-Davis, Iben Harbo Kristiansen.

The Fabric of My Life. Finansieret af Creative Europe under EU-Kommissionen.

- [Det bløde tørklæde](#)
- [Den blå nederdel](#)
- [Cajas tidløse kjole](#)
- [Mikkels muscle-suit](#)
- [Nonnas' magiske loft](#)
- [Mit land & min familie](#)
- [En Fortælling Fra Kyoto til Tingbjerg](#)
- [Det Hvide Sjal](#)
- [Valentins mulepose](#)
- ["Nederdelen der gør mig glad"](#)
- [Sommer fortæller om strik](#)
- [Min mormors jakke](#)
- [Familiearv gennem en trøje](#)
- [Sømandens efterladenskaber](#)
- [Landsholdstrøje og fodboldfeber](#)
- [Tøjets Betydning](#)
- [Tekstiletts betydning](#)
- [Aishas minde fra Tyrkiet](#)
- [Farmors sidste sjal](#)
- [Cilja's første projekt - hendes bolero](#)
- [Palæstinensisk sjal og kjole](#)
- [Yildiz' familiegemmer](#)
- [Adams denim bukser](#)
- [Babytæpper til børnebørnene](#)
- [Kattetrøjen](#)
- [Crocheting Through Pain](#)
- [a grey fleece](#)

Anna Teilmann, Copenhagen Business School, 2023

Titel: Enabling Recognition through Craft-based Fluid Organizing in Stigmatized Neighborhoods: The case of Igne:Oya in Tingbjerg

Abstract: The dissertation is an ethnographic case study of Igne:Oya drawing on the theoretical framework of organizationality and the concept of craft. The findings reveal that craft-based fluid organizing is a dynamic approach that enables recognition while balancing multiple purposes and identities. This study offers insights into the dynamics of recognition and the role of multi-actor efforts in stigmatized neighborhoods, and hereby contributes to the understanding of innovative ways of organizing for community empowerment and social inclusion.

Sophie Lervad Sørensen, Copenhagen Business School

Titel: Project Management for Social Impact: Lessons from Igne:Oya in Tingbjerg

Abstract: This paper explores the management and long-term impact of THREAD with a particular focus on Igne:Oya as a legacy of THREAD. Combining secondary data with participant observation, the paper applies a positive root cause analysis and project management frameworks to identify the factors that contributed to THREAD's success. Key findings highlight (1) the importance of flexible project design, allowing space for experimentation and learning; (2) the role of key actors such as "culture brokers" and "gatekeepers" in fostering trust and participation; and (3) the emotional and relational labour involved in managing social projects. Despite THREAD's formal conclusion, initiatives like Igne:Oya demonstrate how temporary projects can generate sustainable outcomes when rooted in co-creation and community ownership.

Caroline Binne Larsen, Ghadir Al-Saraf, Simon Kristiansen og Valentina Puddu, Roskilde Universitet, 2022

Titel: Tingbjerg I udvikling - et studie om beboernes indflydelse på byudvikling i et forsømt byområde.

Abstract: This paper examines how the residents of the area Tingbjerg experience a general weak or insufficient access to linking social capital and that

Tingbjerg's territorial stigma has an influence on how the residents experience a weakened possibility to feel included in the urban development. The empirical data is based on a qualitative research design, and the results reflect that it is based on critical theory, utilizing Wacquant's theory of territorial stigmatization, Putnam's theory on bonding and bridging social capital, Woolcock and Szreter's theory on linking and Castells' theory on resistance identity.

Line Larsen og Omalene Colburn, Aarhus Universitet

Titel: En undersøgelse af Tekstil i Tingbjerg

Abstract: En rapport udarbejdet i forbindelse med et praksisprojekt på kandidatuddannelsen Didaktik (Materiel Kultur). Rapporten omhandler projektet Tekstil i Tingbjerg, hvor der gennem assemblage og diskursteori bliver undersøgt, hvordan forskellige aktøreres forståelse af målsætninger, i et komplekst projekt, præges af de materielle og tidslige aspekter. Undersøgelsen viser at det materielle, i form af tekstilt håndarbejde og de steder det bliver praktiseret, spiller en betydelig, men næsten helt ubemærket rolle i udformningen af og drivkraften bag projektet.

Noter

- 1 Ganderup, G. (2022). Tingbjerg er ikke længere på liste over parallelsamfund. Sjællandske Nyheder. <https://www.sn.dk/art867964/broenshoej-husum/tingbjerg-tages-af-omstridt-liste/>
- 2 Tekstil i Tingbjerg. (2022). Igne:Oya – Portrætudstilling Tekstil i Tingbjerg – igne:oya <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk>. Tekstil-Tingbjerg.cbs.dk. <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk/tekstilvaerkstedet-igneoya/aktiviteter/igneoya-portraetudstilling/>
- 3 Bang, A. L., Engholm, G., Lervad, S., Nosch, M. L., & Skjold, E. (2024). Textile Craft as Empowerment: Shared Research and Craft Activities Around Textiles in Museums in Denmark. *Dress*, 1–23.
- 4 Larssen, H. R. (2023, marts). Igne:Oya – Made in Tingbjerg. I: Gavstrik (1), s. 14–15
- 5 Danmarks Statistik. (2024). Museer. www.dst.dk. <https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/kultur-og-fritid/museer-og-zoologiske-haver/museer>.

- 6 SLKS. (2019). Den nationale brugerundersøgelse 2018
- 7 Ravasi, D., Svejenova, S., Kroezen, J., Sasaki, I., & Suddaby, R. (2025). Rediscovering Craft in Organization Studies: Perspectives and pathways. *Organization Studies*, 46(4), 445–469.
- 8 Tekstil i Tingbjerg. (2022a). Artist in Residence – Bettina Andersen Tekstil i Tingbjerg – igne:oya <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk>. Tekstil-Tingbjerg.cbs.dk. <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk/tekstilvaerkstedet-igneoya/aktiviteter/artist-in-residence-bettina-andersen/>
- 9 Andersen, B. (2023). Tekstil i Tingbjerg. *Kludemagasinet*, 4. <https://usercontent.one/wp/patchwork.dk/wp-content/uploads/2023/10/tekstil-i-tingbjerg.pdf?media=1645007265>
- 10 Tekstil i Tingbjerg. (2023). Artist in Residence – Sofie Børsting Tekstil i Tingbjerg – igne:oya <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk>. Tekstil-Tingbjerg.cbs.dk. <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk/tekstilvaerkstedet-igneoya/aktiviteter/artist-in-residence-sofie-borsting/>
- 11 Tekstil i Tingbjerg. (2025). Artist in Residence – Stina Resting Tekstil i Tingbjerg – igne:oya <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk>. Tekstil-Tingbjerg.cbs.dk. <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk/artist-in-residence-stina-resting/>
- 12 TV2 Kosmopol. (2023). Drømmen om en butik (3:3). TV 2 Kosmopol. <https://www.tv2kosmopol.dk/traaden-ud-af-tingbjerg/droemmen-om-en-butik-33>
- 13 Svejenova, S., Boxenbaum, E., & Meyer, R. (2020). Turning public libraries into collaborative spaces. Routledge eBooks, 197–216. <https://doi.org/10.4324/9780429329425-16>
- 14 Ammitzbøll-Bach, L (2023). *Hvorfor kommer vi i Igne Oya?*. I: Dansk Tekstillaug. nr. 3. Ss. 30–31.
- 15 Lervad, S. (2024). Keramisk Kontor og Igne:Oya. <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk/keramisk-kontor-og-igneoya/>
- 16 Tekstil i Tingbjerg. (2022c). Narrative broer Tekstil i Tingbjerg – igne:oya <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk>. Tekstil-Tingbjerg.cbs.dk. <https://tekstil-tingbjerg.cbs.dk/forskning/narrative-bridges/>

**STOR TAK TIL ALLE JER,
DER HAR LAGT
HÆNDER OG HJERTE I
TIT-PROJEKTET**